

บทที่ 1

บทนำ

ป่าชายเลนเป็นกลุ่มของสังคมพืชซึ่งขึ้นอย่างกว้างขวางในเขตน้ำขึ้นน้ำลงบริเวณชายฝั่งทะเลทั่วไปที่มีน้ำทะเลท่วมถึง เช่น บริเวณปากแม่น้ำ อ่าว ทะเลสาบ และเกาะต่าง ๆ ของประเทศในเขตร้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีสภาพป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์มาก (Macnae, 1968) กอปรด้วยพันธุ์ไม้โตเร็วที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจหลายชนิด เช่น โกงกาง แลม ตะบูน ลำแพน ลำพู และจอก เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสัตว์นานาชนิดเข้ามาใช้ป่าชายเลนเป็นที่อยู่อาศัย แหล่งหาอาหาร เพาะพันธุ์ วางไข่ และหลบซ่อนศัตรู สิ่งทำให้บริเวณนี้เป็นระบบนิเวศที่มีความลึกลับซับซ้อนมาก

เตคาพอดครัสเตเชียนและสโตมาโตพอดครัสเตเชียนเป็นกลุ่มสัตว์ขาข้อที่พบอยู่ในป่าชายเลนมากที่สุดกลุ่มหนึ่ง จัดเป็นกลุ่มสัตว์ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจสูง เนื่องจากเป็นสินค้าที่ทำรายได้ให้กับประเทศปีละหลายร้อยล้านบาท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กุ้งทะเล กุ้งก้ามกราม กุ้งเคย ปูทะเล ปูม้า ปูแสม และกั้งตึกแตน เป็นที่นิยมของผู้บริโภค เพราะมีรสดี มีคุณค่าทางอาหารสูง ราคาไม่แพงมากนัก (คู่ผล เทพเฉลิม, 2527) และมีการกระจายอย่างกว้างขวางในป่าชายเลนทั้งแนวตั้งและแนวนอน โดยอาจจะพบขุดรูหรือฝังตัวอยู่ในโคลนบริเวณหาดโคลน หาดโคลนปนทราย หาดทราย หรือในป่าชายเลน อาจคลานอยู่ตามพื้นผิวหรือเกาะอยู่ตามราก ต้น และกิ่งก้านของพืชในป่าชายเลน (กัมพล อิศรางกูร ณ อยุธยา, 2522) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสมบัติของดิน ความเค็มของน้ำ ความแรงของคลื่นลม และระดับน้ำขึ้นน้ำลง เป็นต้น (พัชรี เอี่ยมผา, 2526)

ปัจจุบันนี้มีความโน้มว่าทรัพยากรพืชและสัตว์ในป่าชายเลนนับวันจะมีปริมาณลดลงเรื่อย ๆ เนื่องจากมีการใช้ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากป่าชายเลนมากขึ้น เช่น การทำฟืน การเผาถ่าน การประมงชายฝั่ง การสร้างเขื่อน คันดิน ถนน และทำเขียบเรือ เป็นต้น (ทวีศักดิ์ ปิยะกาญจน์, 2522) จากการใช้ประโยชน์มากเกินไปจนเกินกำลังผลผลิตของป่า ทำให้สภาพป่าทรุดโทรม ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดุลยธรรมชาติในระบบนิเวศของป่าชายเลน ซึ่งมีผลเสียต่อสัตว์และความลึกลับซับซ้อนของห่วงโซ่อาหารเป็นอย่างมาก (สิราภรณ์ คชเสนี และ

ลุ่มคณิศร์ บุญคง , 2525) ซึ่งเป็นที่น่าวิตกว่าในอนาคตเราอาจไม่มีสัตว์น้ำเหล่านี้ไว้ใช้ประโยชน์ต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงจำนวนชนิด ถิ่นที่อยู่อาศัย และการกระจายตาม เขตนิเวศวิทยาชายฝั่งของเตคาพอดครัสเตเชียนและลโตนมา โตพอดครัสเตเชียนในป่าชายเลนจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศแตกต่างกัน มีเนื้อที่ป่าชายเลนประมาณ 44,287 ไร่ และ 155,812.50 ไร่ตามลำดับ ดังนั้น ผลการศึกษาในครั้งนี้จึงเป็นข้อมูลขั้นพื้นฐานในการศึกษาด้านการเพาะเลี้ยงและการประมงชายฝั่ง การจัดการป่าไม้ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งด้านเศรษฐกิจศาสตร์และการพาณิชย์ ตลอดจนการตัดสินใจเลือกใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของป่าชายเลนให้เหมาะสม โดยการสงวนรักษา บำรุงดูแล และส่งเสริมให้มีปริมาณและคุณภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาจำนวนชนิด ลักษณะ ของเตคาพอดครัสเตเชียนและลโตนมา โตพอดครัสเตเชียนในป่าชายเลนจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง ตามหลักอนุกรมวิธาน
2. เพื่อศึกษาถิ่นที่อยู่อาศัยและการกระจายตามเขตนิเวศวิทยาชายฝั่งของเตคาพอดครัสเตเชียนและลโตนมา โตพอดครัสเตเชียนในป่าชายเลน
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเตคาพอดครัสเตเชียนและลโตนมา โตพอดครัสเตเชียนในป่าชายเลนจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบจำนวนชนิด ลักษณะ ของเตคาพอดครัสเตเชียนและลโตนมา โตพอดครัสเตเชียนในป่าชายเลนจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง
2. ทำให้ทราบลักษณะถิ่นที่อยู่อาศัยและการกระจายตามเขตนิเวศวิทยาชายฝั่งของเตคาพอดครัสเตเชียนและลโตนมา โตพอดครัสเตเชียนในป่าชายเลน

3. ทำให้ทราบความแตกต่างของเดคาพอดครัสเตเชียนและลัโตมาโตพอดครัสเตเชียน
ในป่าชายเลนจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง

4. เป็นการรวบรวมข้อมูลขึ้นพื้นฐานเพื่อประโยชน์ในการศึกษาด้านการประมง และ
การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง การจัดการป่าไม้ชายเลน ตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่
เป็นประโยชน์ต่อไป

การลอบส่วนเอกล่าร

งานด้านอนุกรมวิธานของเตคาพอดครัลล์เตเชียบนและสโตมาโตพอดครัลล์เตเชียบนนั้น ได้มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก มีรายงานการศึกษา ซึ่งพอจะจำแนกออกเป็นกลุ่มได้ดังต่อไปนี้

งานอนุกรมวิธานของกั้ง

Henderson (1893) ศึกษากั้งในเขตเมืองมัตราลี ประเทศอินเดีย พบกั้งจำนวน 37 ชนิด

Lanchester (1901). จำแนกตัวอย่างที่ได้จากการสำรวจของ "Skeat" Expedition พบกั้งจำนวน 9 ชนิด

Alcock (1905) ศึกษาตัวอย่างกั้งซึ่งรวบรวมได้จาก ทะเลอันดามัน อินเดีย สิงคโปร์ พบกั้งจำนวน 63 ชนิด

Rathbun (1910) ศึกษาเตคาพอดครัลล์เตเชียบนในเกาะ Dutch East India จากการสำรวจของ Mr. Thomas Barbour ในปี ค.ศ. 1906-1907 พบกั้งจำนวน 12 ชนิด

de Man (1911) ศึกษาตัวอย่างกั้งจาก Siboga Expedition พบกั้ง Family Penaeidae จำนวน 54 ชนิด 2 varieties และกั้งตัดชั้น 57 ชนิด 10 varieties

Kemp (1918) ศึกษาตัวอย่างกั้งจากการสำรวจของ Tour in the Far East บริเวณทะเลสาบสงขลาตอนนอกและแม่น้ำพัทลุง พบกั้งจำนวน 16 ชนิด

Hansen (1919) สำรวจกั้งเคย Family Sergestidae จาก Siboga Expedition พบกั้งเคย Genus *Acetes* จำนวน 6 ชนิด กระจายอยู่ทั่วไปในแถบเอเชีย

Kubo (1949) ศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาที่ใช้ในการจำแนกชนิดตัวอย่างกั้งซึ่งเก็บรวบรวมจาก ญี่ปุ่น ทะเลจีนตะวันออก สิงคโปร์ กรุงเทพฯ บอร์เนียว และเซเลเบส พบกั้งจำนวน 76 ชนิด

Holthuis (1950) ได้ตรวจและแก้ไขชื่อของตัวอย่างกั้งพาสีโมนิต จากการสำรวจของ Siboga and Snellius Expedition และรายงานว่าพบกั้ง Genus

Leptocarpus 2 ชนิด ในเขตอินโด-เวสต์แปซิฟิก

Suvatti (1950) รายงานว่าพบกุงในประเทศไทยจำนวน 39 ชนิด

Dall (1956-1957) สืบค้นกุง Family Penaeidae ในประเทศออสเตรเลีย พบ 28 ชนิด และได้ตรวจลอบตัวอย่างที่รวบรวมได้บริเวณแหลมมลายู ซึ่งเก็บรักษาไว้ที่ Raffles Museum ของมหาวิทยาลัยมลายาและสิงคโปร์ พบจำนวน 52 ชนิด และมีบางชนิดพบในประเทศไทยด้วย

Johnson (1961-1963) ศึกษาการกระจายและจัดทำ synopsis ของกุง ซึ่งรวบรวมจากบริเวณอินโด-เวสต์ แปซิฟิก และเก็บรวบรวมไว้ที่ Raffles Museum

Hall (1962) ศึกษาและรวบรวมชนิดของกุงทะเลในน่านน้ำแถบอินโดแปซิฟิกฝั่งตะวันตก พบจำนวน 53 ชนิด

Holthuis และ Rosa (1965) รายงานว่าพบกุงที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจของ FAO ในประเทศไทยจำนวน 27 ชนิด

Racek และ Dall (1965) ศึกษาอนุกรมวิธานของกุงทะเลบริเวณตอนเหนือของออสเตรเลีย นิวกีนิ อินโดนีเซีย บอร์เนียวตอนเหนือ ฟิลิปปินส์ อินเดีย และมาเลเซีย พบจำนวน 57 ชนิด และเพิ่มพบเป็นครั้งแรก 3 ชนิด

Banner และ Banner (1966) ศึกษาและเขียน monograph ของกุงดัดชั้นที่พบในประเทศไทยจำนวน 58 ชนิด และพบเป็นชนิดใหม่ 8 ชนิด

Racek (1970) รายงานว่ากุงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของ FAO พบในประเทศไทยจำนวน 12 ชนิด

Lumubol (1974) เล่นอริทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาอนุกรมวิธานของกุง Penaeid ในอ่าวไทย พบจำนวน 36 ชนิด

พิมพ์พรณ สิละวัฒนากุล (2518) เล่นอริทยานิพนธ์เรื่อง อนุกรมวิธานกุงพาลีโนนิต ในประเทศไทย พบจำนวน 12 ชนิด

Omori (1975) รายงานว่ากุงเคย Genus *Acetes* ที่พบในประเทศไทยมี 6 ชนิด

สมนึก ไช้เทียมวงศ์ (2519) รายงานว่าพบกิ้งในบริเวณป่าชายเลนบางแห่งของประเทศไทย จำนวน 16 ชนิด ส่วนใหญ่พบในนาุ้ง

Frith และคณะ (1976) ศึกษาแหล่งที่อยู่อาศัยและจำนวนชนิดของ Macrofauna ในป่าชายเลน เกาะภูเก็ต พบกิ้งทะเล 2 ชนิด

สุนีย์ สุวาทินันท์, ผุสดี ศิริพัตต์ และ วิเชียร วิเชียรวรกุล (2522) รายงานว่าแปลงคัตอนสัตว์ในบริเวณป่าชายเลน แหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี ส่วนใหญ่เป็นลูกสัตว์น้ำวัยอ่อนพวกปู กุ้ง ลูกกุ้งส่วนมากเป็นกิ้งกะต่อมและเคย

Tantichodok (1981) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง ชนิด ความหนาแน่น และมวลชีวภาพของสัตว์ในป่าชายเลน เกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต พบกิ้งติดขึ้นจำนวน 5 ชนิด

นฤมล แสงประดับ (2525) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็นอาหารในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบกิ้งน้ำจืด 7 ชนิด กุ้งทะเล 4 ชนิด

สมนึก ไช้เทียมวงศ์ และ ขวัญชัย อยู่ดี (2525) รายงานผลการศึกษาการประมงเคยในอ่าวไทย ช่วงเดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม พบจำนวน 8 ชนิด

สมศักดิ์ ปัญหา (2525) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็นอาหารในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบกิ้งน้ำจืด 7 ชนิด กุ้งทะเล 13 ชนิด เคย 4 ชนิด กุ้งติดขึ้น 4 ชนิด

สุศิลป์ อัดชู (2526) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็นอาหารในภาคกลางของประเทศไทย พบกิ้งน้ำจืด 8 ชนิด กุ้งทะเล 16 ชนิด

Shokita และคณะ (1983) ศึกษา Macrofauna ในป่าชายเลนของประเทศไทย พบกิ้งจำนวน 11 ชนิด มีหลายชนิดยังไม่สามารถจำแนกชนิดได้แน่ชัด

ศุภผล เทพเฉลิม (2527) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็นอาหารในภาคใต้ของประเทศไทย พบกิ้งน้ำจืด 7 ชนิด กุ้งทะเล 39 ชนิด เคย 4 ชนิด กุ้งติดขึ้น 3 ชนิด

Baba และคณะ (1986) ศึกษาจำนวนชนิดของเตคาพอดครัสเตเชียนบริเวณชายฝั่งของประเทศญี่ปุ่น พบกิ้งจำนวน 114 ชนิด

ปรียะวุดิ รัชรานนท์ (2530) เล่นนอร์ทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษานิเวศวิทยา บางประการของแม่หอบ พบว่ามีกึ่งชนิดชั้น 1 ชนิด อาศัยอยู่ในรูข้างจอมหอบ หรืออยู่ในรูของ แม่หอบซึ่งมีน้ำขังอยู่

งานอนุกรมวิธานของ Anomuran

de Man (1888) รายงานการศึกษาปูเสฉวนบริเวณหมู่เกาะมะริด พบปูเสฉวน 13 ชนิด

Henderson (1983) ศึกษาตัวอย่างสัตว์ในเขตเมืองมัตราลี ประเทศอินเดีย พบ Anomuran รวมทั้งสิ้น 48 ชนิด

Lanchester (1902) รายงานการสำรวจของ "Skeat" Expedition บริเวณ คาบสมุทรมลายู พบปูเสฉวน 13 ชนิด เป็นชนิดใหม่ 2 ชนิด

Alcock (1905) ศึกษาตัวอย่างใน Indian Museum พบปูเสฉวน 86 ชนิด 10 subspecies และได้บันทึกลักษณะต่าง ๆ อย่างละเอียด พร้อมทั้งได้จัดทำ key ในการจำแนกชนิดไว้

Kemp (1915) ศึกษาตัวอย่างปูเสฉวนจากทะเลสาบซีลคา พบปูเสฉวน 6 ชนิด

de Man (1928) รายงานผลการศึกษาแม่หอบจาก Siboga Expedition พบว่ามี 2 subspecies คือ *Thalassina anomala gracilis* Dana และ *T. anomala squamifera* de Man

Buitendijk (1937) รายงานผลการสำรวจของ Snellius Expedition พบปูเสฉวน Family Paguridae จำนวน 33 ชนิด 5 subspecies เป็นชนิดใหม่ 5 ชนิด 1 subspecies และมีหลายชนิดที่พบในประเทศไทย

Barnard (1950) ศึกษาตัวอย่างสัตว์ใน South African Museum พบปูเสฉวน จำนวน 51 ชนิด และได้จัดทำ key สำหรับจำแนกชนิดไว้

Chuang (1961) รายงานถึงถิ่นอาศัยและพฤติกรรมบางประการของแม่หอบ (*Thalassina anomala*) ซึ่งอาศัยอยู่ในป่าชายเลนของประเทศมาเลเซีย

Haig (1964) รายงานผลการสำรวจของ Dr. Th. Mortensen's Pacific Expedition 1914-1916 พบปูครอบครัว Porcellanidae ในอ่าวไทย จำนวน 8 ชนิด

ประสิทธิ์ วงศ์รัตน์ (2513) รายงานว่าสามารถใช้แม่หอบ (*Thalassinia anomala*) รักษาโรคหิดได้ โดยนำมาทำยาในรูปแคปซูล

Kaestner (1970) รายงานว่าพบแม่หอบตามป่าชายเลนทั่ว ๆ ไปในเขต Tropical Indopacific โดยขุดรูลึกประมาณ 1.50 เมตร และสร้างมูลดินขึ้นมาสูงประมาณ 0.5 ถึง 1.5 เมตร มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 4 เมตร

Frith และคณะ (1976) ศึกษาแหล่งที่อยู่อาศัยและจำนวนชนิดของ Macrofauna ในป่าชายเลน เกาะภูเก็ต พบแม่หอบอยู่ในบริเวณดินเลนปนทรายระหว่างนาข้าวกับป่าชายเลน และรายงานพบปูเสฉวน 3 ชนิด ปูใน Family Porcellanidae 1 ชนิด ถึง Family Callianassidae 2 ชนิดด้วย

Frith (1977) รายงานผลการสำรวจ Macrofauna ในป่าชายเลน บริเวณ เกาะสุรินทร์ ประเทศไทย พบแม่หอบ 1 ชนิด และปูเสฉวน 2 ชนิด

ชินวัฒน์ พิทักษ์ลาสิ (2523) เล่นอริทยานิพนธ์เรื่อง อนุกรมวิธานของปูเสฉวน ในประเทศไทย พบจำนวน 22 ชนิด

Tantichodok (1981) เล่นอริทยานิพนธ์เรื่อง ชนิด ความหนาแน่น และมวลชีวภาพ ของสัตว์ในป่าชายเลน เกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต พบ Anomuran จำนวน 5 ชนิด มีบางชนิด ยังจำแนกชนิดไม่ได้

ไพฑูริย์ นัยเนตร (2525) รายงานว่าพบแม่หอบอยู่ตามป่าชายเลนของจังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทย มีชื่อพื้นเมืองว่า ชี้แก๊ส หรือชี้เต้

สนใจ หะวานนท์ (2525) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแม่หอบกับระบบนิเวศน์ของ ป่าชายเลน พบว่าปริมาณลอมหอบจะเพิ่มขึ้นเมื่อห่างจากทะเลหรือลำคลองมากขึ้น และป่า ชายเลนที่ถูกแผ้วถางจะมีปริมาณลอมหอบมากเป็น 2 เท่าของป่าชายเลนธรรมชาติ

ล่มศักดิ์ ปัญหา (2525) เล่นอริทยานิพนธ์เรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็นอาหาร ในภาคตะวันออกและภาคตะวันตกของประเทศไทย พบปูเสฉวนที่นำมาเป็นอาหารได้ 1 ชนิดคือ *Dardanus megistos* Herbst

Sakai (1982) ศึกษา Anomuran ใน Family Upogebiidae เขตอินโด-เวสต์แปซิฟิก พบจำนวน 45 ชนิด เป็น Genus ใหม่ 2 Genus 12 ชนิด และได้จัดทำ key สำหรับจำแนกชนิดไว้ด้วย

Shokita และคณะ (1983) รายงานผลการศึกษา Macrofauna ในป่าชายเลนตำบลหงาว อำเภอเมือง จังหวัดระนอง พบ Anomuran จำนวน 7 ชนิด มีบางชนิดยังจำแนกชนิดไม่ได้

คู่ภผล เทพเฉลิม (2527) เล่นนวิทยานิพนธ์เรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็นอาหารในภาคใต้ของประเทศไทย พบปูเสฉวน 1 ชนิด และแม่ออบ 1 ชนิด

Baba และคณะ (1986) รายงานผลการศึกษาเตคาพอดครัสเตเชียนบริเวณชายฝั่งของประเทศญี่ปุ่น พบ Anomuran จำนวน 46 ชนิด

ปรียะวูฒิ วัลรานนท์ (2530) เล่นนวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษานิเวศวิทยาบางประการของแม่ออบ พบว่ามีแม่ออบในป่าชายเลนของจังหวัดระนองเพียง 1 ชนิด และมี *Callianassa* sp. กับ *Wolffogebia phuketensis* ขุดรูอาศัยอยู่ข้าง ๆ จอมหอบด้วย
งานอนุกรมวิธานของปู

Henderson (1893) รวบรวมปูในเขตเมืองมัตราลี ประเทศอินเดีย พบปูรวมทั้งสิ้น 196 ชนิด

Lanchester (1901) ศึกษาตัวอย่างปูที่ได้จากการสำรวจของ "Skeat" Expedition ในแถบมะละกา แหลมมลายา และสิงคโปร์ พบปูจำนวน 4 ชนิด

Rathbun (1902) สำรวจปูบริเวณเกาะ Maldive พบปูน้ำเค็มจำนวน 26 ชนิด

Rathbun (1909-1910) ศึกษาปูจากการสำรวจของ The Danish Expedition to Siam 1899-1900 บริเวณอ่าวไทย พบปูจำนวน 212 ชนิด เป็นชนิดใหม่ 32 ชนิด

Kemp (1918) ศึกษาตัวอย่างจากการสำรวจ Tour in the Far East บริเวณทะเลสาบสงขลาตอนนอก พบปูน้ำเค็ม 22 ชนิด

Tesch (1918) ศึกษาตัวอย่างปูจาก Siboga Expedition พบปู Family Hymenosomidae 2 ชนิด, Family Pinnotheridae 13 ชนิด, Family Goneplacidae 37 ชนิด, Family Ocypodidae 18 ชนิด, Family Grapsidae 43 ชนิด ได้จัดทำ key และศึกษารายละเอียดของปูในเขตอินโดแปซิฟิกซึ่งเก็บรวบรวมใน Leiden Museum พบปู Family Grapsidae จำนวน 138 ชนิด และปู Genus *Macrophthalmus* จำนวน 24 ชนิด

Sakai (1935) ศึกษาตัวอย่างปูที่ได้จากการสำรวจของ Mr. F. Hiro บริเวณเกาะ Palao พบปูจำนวน 36 ชนิด

Tweedie (1936-1954) ศึกษาปู Family Grapsidae ใน Raffles Museum ของสิงคโปร์ มีหลายชนิดที่พบในประเทศไทย

Chopra และ Das (1937) ศึกษาตัวอย่างปูที่ได้จากการสำรวจบริเวณหมู่เกาะ เมอโกะ และรัฐบอมเบย์ ซึ่งเก็บรวบรวมไว้ใน Indian Museum

Buitendijk (1939) รายงานผลการสำรวจของ Snellius Expedition พบปู Genus *Matuta* จำนวน 3 ชนิด

Leene (1940) รายงานผลการสำรวจของ Snellius Expedition พบปู Family Portunidae จำนวน 18 ชนิด

Stephenson (1946) ศึกษาปูครอบครัว Portunidae บริเวณอ่าวของประเทศ อิหร่าน พบปูจำนวน 24 ชนิด

Suvatti (1950) รายงานว่าพบปูน้ำเค็มในประเทศไทยจำนวน 202 ชนิด

Chhappgar (1957) ศึกษาปูชนิดต่าง ๆ ของรัฐบอมเบย์ มีหลายชนิดที่พบในประเทศไทย

Stephenson และ Campbell (1957) ศึกษาวิวัฒนาการและลักษณะทางนิเวศวิทยาของปู Family Portunidae ในทวีปออสเตรเลีย ได้จัดทำ key จำนวนชนิดปู Genus *Charybdis* และ Genus *Portunus* ด้วย

Chaung (1961) รวบรวมปูตามชายฝั่งทะเลของประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย มีหลายชนิดที่พบในประเทศไทย

Sankarankutty (1961-1962) ศึกษาและรวบรวมปูบริเวณเกาะนิโคบาร์ และทะเลอันดามัน พบปู Family Xanthidae 43 ชนิด, Family Portunidae 12 ชนิด, Family Ocypodidae 8 ชนิด และ Family Grapsidae 9 ชนิด

Serene (1966) รวบรวมรายชื่อปูน้ำเค็มที่พบในประเทศไทย และได้แก้ไขชื่อปูน้ำเค็มที่ผิดของ Rathbun (1910) ใหม่ รวมทั้งปูที่พบใหม่ในอ่าวไทย รวมทั้งสิ้น 393 ชนิด

Barnes (1967) รายงานผลการศึกษาปู Genus *Macrophthalmus* ในทวีปออสเตรเลีย พบจำนวน 14 ชนิด ได้บรรยายลักษณะอย่างละเอียด และจัดทำ key สำหรับจำแนกชนิดไว้ด้วย

Stephenson (1967) สืบสวนตัวอย่างปูของ "Naga Expedition" 1959-1961 บริเวณอ่าวไทย พบปู Family Portunidae 15 ชนิด

CTNRC (1971) ได้รวบรวมรายชื่อสัตว์ที่พบในประเทศไทย พบปูจำนวน 111 ชนิด

ไพฑูริย์ นัยเนตร (2515) รายงานว่าพบปู Family Calappidae ในประเทศไทยจำนวน 7 ชนิด

สุรินทร์ ปัจฉาชีพ (2516) เสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง ปูแสมในอ่าวไทย พบปูจำนวน 37 ชนิด และรายงานว่ามีชนิดที่นิยมนำมาทำปูเค็มมี 4 ชนิด

ไพฑูริย์ นัยเนตร (2519). รายงานว่าพบปูทะเลในประเทศไทยเพียงชนิดเดียวเท่านั้นคือ *Scylla serrata*

Lundcor (1974) ศึกษาตัวอย่างปูน้ำเค็มที่พบทางด้านทะเลอันดามัน ซึ่งเก็บรวบรวมไว้ที่ศูนย์ชีววิทยาทางทะเลภูเก็ต พบจำนวน 182 ชนิด

Crane (1975) ได้ศึกษาปูก้ามดาบทั่วโลก พบปูรวมทั้งสิ้น 62 ชนิด มีหลายชนิดที่พบในประเทศไทย

Frith และคณะ (1976) ศึกษาแหล่งที่อยู่และจำนวนชนิดของ Macrofauna ในป่าชายเลน เกาะภูเก็ต พบปูน้ำเค็มจำนวน 39 ชนิด

Serene และ Soh (1976) รายงานการสำรวจของ Thai-Danish Expedition บริเวณทะเลอันดามัน ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1966 พบปูน้ำเค็มจำนวน



67 ชนิด เป็นชนิดใหม่ 7 ชนิด

Frith (1977) รายงานผลการสำรวจ Macrofauna ในป่าชายเลนบริเวณ เกาะสุรินทร์ ประเทศไทย พบปลั๊กจำนวน 12 ชนิด มีหลายชนิดเหมือนกับพบในป่าชายเลน บนเกาะภูเก็ต

พูนสุข นัยเนตร (2520) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาอนุกรมวิธานของปูครอบครัวปูม้า (Family Portunidae) ในอ่าวไทย พบปลั๊กจำนวน 27 ชนิด

ศรีสุกรี คงคาเย็น (2522) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง อนุกรมวิธานของปูแฉ่นติดใน ท้องที่จังหวัดภูเก็ต พบปลั๊กจำนวน 77 ชนิด และมี 2 ชนิดอาศัยอยู่ในป่าชายเลน

เสรี บรรพวิศิตร (2522) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง อนุกรมวิธานของปูกำมตาบในประเทศไทย พบปลั๊กจำนวน 11 ชนิด ซึ่งส่วนมากอาศัยอยู่ในป่าชายเลน

Tantichodok (1981) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง ชนิด ความหนาแน่น และมวลชีวภาพ ของสัตว์ในป่าชายเลน เกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต พบปลั๊กจำนวน 42 ชนิด และมีบางชนิดซึ่งยังจำแนกชนิดไม่ได้

นฤมล แสงประดับ (2525) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็น อาหารในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบปลั๊กน้ำเค็มจำนวน 4 ชนิด

สัมศักดิ์ บัญหา (2525) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็นอาหาร ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตกของประเทศไทย พบปลั๊กน้ำเค็มจำนวน 17 ชนิด

ชูศิลป์ อัดชู (2526) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็นอาหารใน ภาคกลางของประเทศไทย พบปลั๊กน้ำเค็ม 16 ชนิด

Shokita และคณะ (1983) รายงานการสำรวจ Macrofauna ในป่าชายเลน ตำบลหงาว อำเภอเมือง จังหวัดระนอง พบปลั๊กน้ำเค็มจำนวน 31 ชนิด และมีบางชนิดซึ่งยังจำแนก ชนิดไม่ได้

ศุภผล เทพเฉลิม (2527) เล่นอภินิหารนิพนธ์เรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็น อาหารในภาคใต้ของประเทศไทย พบปลั๊กน้ำเค็มจำนวน 32 ชนิด

Baba และคณะ (1986) ศึกษาจำนวนชนิดของเตคาพอดครัสเตเชียนบริเวณชายฝั่งของประเทศไทย พบ 16 ชนิด

ชูศักดิ์ รุ่งเรือง (2530) เสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง อนุกรมวิธานของปลิงสกุล *Macrophthalmus* บริเวณชายฝั่งทะเลของประเทศไทย พบปลิงจำนวน 18 ชนิด อาศัยอยู่บริเวณหาดโคลนและโคลนปนทราย ริมชายฝั่งทะเลหรือป่าชายเลน

ปรียะวุฒิ วัชรานนท์ (2530) เสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษานิเวศวิทยาบางประการของแม่หอบ พบว่ามีปลิง 7 ชนิดอาศัยอยู่ในรูข้างจอมหอบ หรือหลบซ่อนศัตรูอยู่ในรูของแม่หอบ งานอนุกรมวิธานของกิ้งดึกแด้น

Henderson (1893) รวบรวมตัวอย่างสัตว์ในเขตเมืองมัตราลี ประเทศอินเดีย พบกิ้งดึกแด้นจำนวน 10 ชนิด

Kemp (1915) ศึกษาตัวอย่างกิ้งดึกแด้นในทะเลสาบฮิลคา แคว้นโอริสสา ประเทศอินเดีย พบกิ้งดึกแด้น 2 ชนิด 1 variety

Kemp (1918) รายงานผลการสำรวจของ Tour in the Far East บริเวณทะเลสาบสงขลาตอนนอก พบกิ้งดึกแด้น 5 ชนิด

Hansen (1926) ศึกษาตัวอย่างกิ้งดึกแด้นจากการสำรวจของ Siboga Expedition พบกิ้งดึกแด้นจำนวน 31 ชนิด เป็นชนิดใหม่ 9 ชนิด

Holthuis (1941) รายงานผลการสำรวจของ Snellius Expedition พบกิ้งดึกแด้นจำนวน 40 ชนิด

Suvatti (1950) รวบรวมรายชื่อสัตว์ที่พบในประเทศไทย รายงานว่าพบกิ้งดึกแด้นบริเวณอ่าวไทย 7 ชนิด

Manning (1969) รวบรวมรายละเอียดของกิ้งดึกแด้นสกุล *Harpiosquilla* และได้จัดทำ key ไว้ด้วย

Frith และคณะ (1976) ศึกษาแหล่งที่อยู่และจำนวนชนิดของ Macrofauna ในป่าชายเลนเกาะภูเก็ต พบกิ้งกั๊กแตน 1 ชนิด

Dingle และคณะ (1977) ศึกษากิ้งกั๊กแตนบริเวณเกาะภูเก็ต พบกิ้งกั๊กแตนจำนวน 15 ชนิด อาศัยอยู่รอบ ๆ เกาะและบางกลุ่มอยู่ในเขตน้ำขึ้นน้ำลง

ไพบูลย์ นัยเนตร (2523) รายงานว่าพบกิ้งกั๊กแตนในอ่าวไทย จำนวน 34 ชนิด เป็นชนิดใหม่ 2 ชนิด ทางด้านทะเลอันดามันพบจำนวน 36 ชนิด เป็นชนิดที่ซ้ำกัน 21 ชนิด และในปี พ.ศ. 2524 ได้รายงานถึงกิ้งกั๊กแตนที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งประชาชนนิยมบริโภค 7 ชนิด

Tantichodok (1981) เล่นอภินิหารเรื่อง ชนิด ความหนาแน่น และมวลชีวภาพของสัตว์ในป่าชายเลน เกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต พบกิ้งกั๊กแตน 1 ชนิด

นฤมล แล่งประดับ (2525) เล่นอภินิหารเรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็นอาหารในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบกิ้งกั๊กแตน 1 ชนิด

ลุ่มศักดิ์ บัญหา (2525) เล่นอภินิหารเรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็นอาหารในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตกของประเทศไทย พบกิ้งกั๊กแตน 6 ชนิด

ชูศิลป์ วัตชู (2526) เล่นอภินิหารเรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็นอาหารในภาคกลางของประเทศไทย พบกิ้งกั๊กแตน 5 ชนิด

Shokita และคณะ (1983) ศึกษา Macrofauna ในป่าชายเลน ตำบลหงาว อำเภอเมือง จังหวัดระนอง พบกิ้งกั๊กแตน 1 ชนิด

จิตเกษม สังขศิลา (2527) เล่นอภินิหารเรื่อง การศึกษาลวดลายสีเพื่อใช้ประกอบการจำแนกชนิดกิ้งกั๊กแตนที่ได้จากเรือประมงอวนลากในบริเวณอ่าวไทย พบกิ้งกั๊กแตนรวมทั้งสิ้น 23 ชนิด พร้อมทั้งทำ key ในการจำแนกชนิดโดยใช้ลวดลายสีที่เด่นชัด

คู่ภพล เทพเฉลิม (2527) เล่นอภินิหารเรื่อง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่เป็นอาหารในภาคใต้ของประเทศไทย พบกิ้งกั๊กแตน 1 ชนิด